

κ. Brocher de la Flechère, καθηγητῶ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Γενεύης, ἐν τῇ ἐξοχικῇ αὐτοῦ οἰκίᾳ τοῦ Val d' Arve.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς πέμπτης, 27]8 Σεπτεμβρίου, ὁ Σύλλογος εἰσήλθεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς προτάσεως τοῦ κ. Albéric Rolin, καθηγητῶ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Γάνουης, εἰσηγησαμένου τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἄρθρων 13 καὶ 14 τῶν Ἀποφάσεων περὶ τῆς παραδόσεως, ἅτινα ἐγένοντο δεκτὰ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἐν τῇ ἐν' Ὁξφόρδῃ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1880 ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Moutagne Bernard γενομένη συνόδῳ καὶ κοινῶς γνωστῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀποφάσεων τῆς Ὁξφόρδης περὶ παραδόσεως. Τὰ ἄρθρα ταῦτα 13 καὶ 14 ἀναφέρονται εἰς τὸ τοσοῦτον ἐνδιαφέρον ζήτημα τῆς παραδόσεως ἐπὶ πολιτικαῖς πράξεσι. Μετὰ μακρὰν συζήτησιν, καθ' ἣν πλείστοι ἔλαβον τὸν λόγον ἐγένετο δεκτὰ τροποποιήσεις, καθορίζουσα τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ παράδοσις δεόν νὰ γίνηται.

Τὸ λοιπὸν τῆς συνεδρίας ἀφιερῶθη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ σχεδίου τῆς διεθνοῦς διατάξεως περὶ τῆς ἐξώσεως καὶ παραδοχῆς τῶν ξένων. Εἰσηγητὴς ἐπὶ τούτῳ ἦν ὁ κ. de Bal, μέλος τοῦ γερμανικοῦ κοινοβουλίου, καθηγητῆς ἐν Γοτίγγῃ, ὃς προήδρευσε τοῦ Συλλόγου ἐν Ἀμβούργῳ.

Ταῦτα ἐν γε τῷ παρόντι, καθότι ἡ σύνοδος ἐξακολουθεῖ ἐτι, περὶ τῶν τεσσάρων μέχρι τοῦ νῦν συνεδρίων κατὰ τὸ παρὸν ἔτος τοῦ Συλλόγου τοῦ Διεθνοῦς δικαίου κατὰ τὰ ἐπίσημα αὐτῶν πρακτικά. Ἐξ ὧν τε προεσάξαμεν καὶ ἐκ τῶν ἐν τοῖς πρακτικαῖς ἐκτεθέντων ζητημάτων φανεροῦται σαφῶς ἡ σπουδαιότης τοῦ Συλλόγου ὑπὸ τε ἐπιστημονικὴν καὶ φιλανθρωπικὴν ἔποψιν.

O. A.

Ο ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΟΛΟΜΒΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΙΟΥΔΑΙΟΙ.

Ἡ Μεσόγειος ἐχαρακτηρίζεται ὑπὸ τῶν συγγραφέων τῆς Βίβλου ὡς ἡ «μεγάλῃ θάλασσα», πᾶν δὲ κράτος, ὡς ἡ Ἑλλάς, ἡ Ρώμη, ἡ Αἴγυπτος, ἡ Φοινίκη, ἡ Ἰουδαία καὶ ἡ Καρχηδών, ὅπερ εὐρίσκειτο ἐν τῇ «μεγάλῃ θαλάσσῃ» εἶχεν ἐλπίδα νὰ διαδραματίσῃ μέγα πρόσωπον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου. Τουναντίον δὲ τὰ μὴ ἐγγὺς τῆς «μεγάλῃς θαλάσσης» κείμενα ἑσπεροῦντο τῆς ἐλπίδος ταύτης. Ὁ Κολόμβος μετέτρεψε τὸν ὄρον τοῦτον, διότι κατέστησε «μεγάλῃν θάλασσαν» τὸν Ἀτλαντικόν· τὰ ὑπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ Ἀτλαντικοῦ λοιπὸν λουόμενα κράτη εἶναι σήμερον τὰ μεγάλα κράτη τοῦ κόσμου. Ἡ τῆς Ἀμερικῆς ὅμως ἀνακάλυψις προκάλεσεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ μεταβολήν, ὅταν θὰ προκάλει αἰφνιδία μεταβολὴ τοῦ ἄξονος τῆς σφαίρας, τοιαύτη δὲ μεταβολὴ ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ πολιτικῇ θὰ ἐπέδρα κυρίως ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων, οἵτινες ἦσαν διεσπαρμένοι ἀνα σύμπαντα τὸν κόσμον. Ἡ ἡγεμονία τῶν ἐθνῶν μετετέθη εἰς τὴν Ἰσπανίαν.

Τὰ κυριώτερα τῶν τῆς Εὐρώπης ἐθνῶν ὑπὸ τὴν τοῦ πολιτισμοῦ ἔποψιν ἦσαν ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἰταλία, ὅπου πολλοὶ ὑπῆρχον Ἰουδαῖοι. Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν ὅμως τοῦ Κολόμβου τὰ ἐν τῷ πολιτισμῷ προσέχοντα κράτη ἦσαν ἡ Ἰσπανία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, ὅπου δὲν ἐπετρέπετο ἡ ὑπαρξίς Ἰουδαίων. Ἐκ τούτου συνέθη ὥστε ἐνῶ μέχρι τοῦ 1492 οἱ Ἰουδαῖοι ἐτήρουν τὴν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τῇ φιλολογίᾳ θέσιν αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ἐθνῶν τῆς μεσαιωνικῆς ἱστορίας, ἡ κατόπιν ἐπὶ 300 ὅλα ἔτη φιλολογικὴ αὐτῶν συμβολὴ εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ λοιπὴν ἐργασίαν τοῦ κόσμου ἦτο ἀσήμαντος. Οὕτω τὸ ἄμωσον ἀποτελεσμα τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς ὑπῆρξε καταστροφικὸν διὰ τὴν Ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν. Τοῦτο δὲν θὰ συνέβαιεν ἂν μὴ ὑπῆρχεν ἡ ἄλλειψις ἀνεκτικότητος τῶν ἐθνῶν εἰς χεῖρας τῶν ὁποίων περιτλήθη ἡ διεύθυνσις τοῦ πολιτισμένου κόσμου, ὅταν ὁ νέος κόσμος ἀπέβη τὸ ἔπαθλον τοῦ τῶν ἐθνῶν πρὸς ἀλληλα ἀγῶνος. Ἡ Ἀγγλία εἶχεν ἐξώσει τοὺς παρ' αὐτῇ Ἰουδαίους πρὸ 200 ἐτῶν, ἡ δὲ Γαλλία, 20 ἔτη κατόπιν τῆς Ἀγγλίας, ἀκριβῶς δὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔτος, καθ' ὃ ὁ Κολόμβος ἐτίθει τὸν πῶδα

ἐπὶ τοῦ νέου κόσμου, εἰς δὲν θὰ εἰσῆρχοντο οἱ Εὐρωπαῖοι, πολυάριθμος ἄμιλος ἐξορίστων, καταλείπων τὴν Ἰσπανίαν, ἀπῆρχετο εἰς ἀναζητήσιν νέου ἐδάφους ἐνεργείας.

Ἀτυχῶς τὰ ἄπερ ἀνεζήτησαν νέα ἐδάφη ἦσαν κυρίως μέρη τοῦ κόσμου, ἅτινα οὐδέποτε εἶχον ἔκτοτε προαχθῆ, ἕνεκα τῆς μεταβολῆς. Ἦν συνεπήγαγεν ἐν τῇ θέσει αὐτῶν ἡ τοῦ Κολόμβου ἀνακάλυψις. Τὸ Μαρόκον, ἡ Τύνις καὶ ἄλλα τινὰ μέρη ἦσαν τὰ κυριώτερα ἄσυλα εἰς ἃ κατέφυγον οἱ ἰσπανοὶ Ἰουδαῖοι. Ὁ Κολόμβος λοιπὸν κατέστησε τὴν ὑπερῶν τῶν Sephardi λείψανον τοῦ παρελθόντος. Ἡ ἡγεμονία τοῦ Ἰσραὴλ περιτλήθη εἰς τὴν Πολωνίαν. Ὑπὸ ταύτην λοιπὸν τὴν ἔποψιν ὁ Κολόμβος δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὅτι ἀποτελεῖ ὄνομα. ὅτινος μετ' εὐγνωμοσύνης θ' ἀναμνησκονται οἱ Ἰουδαϊκοῦ αἵματος καὶ παιδεύσεως ἄνδρες. Ὁ Κολόμβος, μετατρέψας τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον καὶ τὸν πολιτισμὸν ἐκ χωρῶν, ἐν αἷς ἐν σωροῖς οἱ Ἰουδαῖοι ἐβίοντο πρὸς χώρας, ἐξ ὧν εἶχον ἐκβληθῆ, ἀσυναισθήτως, οὕτως εἰπεῖν, ἐστέρησεν αὐτοὺς τὴν ἐκλογὴν τοῦ συμματῆρα ἐν τῷ ἐκπολιτιστικῷ ἔργῳ τοῦ κόσμου. Ἄλλως ὅπως θὰ εἶχον ἡ τε Ἰσπανία καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, ὅταν οἱ τελευταῖοι ἐξεβάλλοντο τῆς Ἰβηρικῆς χερσονήσου ἀκριβῶς, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ διοργανωτικὴ καὶ οἰκονομικὴ αὐτῶν ἰκανότης θὰ ἦτο ἀποτελεσματικωτάτη. Ὡς εἶχον τὰ πράγματα ὅμως, τὸ πλεῖστον τοῦ μετὰ τοῦ Νέου Κόσμου ἐμπορίου περιτλήθη εἰς χεῖρας τῶν ἐξωσθέντων Ἰουδαίων. Τὸ ἐμπόριον ὅμως τοῦτο θὰ διεξήγετο κατὰ τρόπον ὅπως διάφορον ἐὰν οἱ Γκραθῆ, οἱ Καρβαγιὰλ οἱ Δὰ Κόστα διηθῦνον τὰς ἐργασίας ταύτας φανερώς ἐξ Ἰσπανίας καὶ οὐχὶ δι' Ἰουδαίων, κρυφίως διατριβόντων ἐν τῇ γῶρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ κινδύνῳ τῆς ἰδίας αὐτῶν ζωῆς. Ὅπως οὐδέποτε τὸ γεγονός εἶναι τὸ ἐξῆς, ὅτι ἡ Ἰσπανία ἐξέωσε τὰς μεγαλειτέρας διανοίας τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν ὁ νέος κόσμος ἤρξατο ἐπηρεάζων τὸ εὐρωπαϊκὸν ἐμπόριον, τὴν πολιτικὴν καὶ τὸν πολιτισμὸν καὶ οὕτως οἱ Ἰουδαῖοι ἀπεκλείσθησαν τοῦ ὑψηλοτέρου εὐρωπαϊκοῦ βίου ἐπὶ τρεῖς σχεδὸν αἰῶνας.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ

ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗ.

Τὸ μικρὸν ἐκεῖνο ὄργανον, ὅπερ ὑπὸ πολλῶν ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἄθυρμα κατὰ τὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ, ἀνῆλθεν ἤδη εἰς περιωπὴν σπουδαιοτάτου μέσου ἐπικοινωνίας καὶ ἀγνωσθῆναι εἰσέτι, ὅποιά τινά εἰσι τὰ ὄρια τῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς δύναται νὰ παράσχη. Οὕτως ὁ ἀμερικανὸς Ἑλί-ζας Γκραίη, περὶ τοῦ ὁποῦ καὶ αὐτὸς ὁ Μπέλ ἐξέφρασεν ὅτι μεγάλα ὀφείλονται αὐτῷ χάριτες ἐπὶ ταῖς σπουδαίας αὐτοῦ ὑπηρεσίας ἐν τῇ ἀνακαλύψει τοῦ τηλεφώνου, ἐφεῦρεν ἀντιγραφικόν, οὕτως εἰπεῖν, τηλεγραφον, δι' οὗ κατορθοῦται νὰ διαβιβάζωνται πιστότατα δι' ἀναπαραγωγῆς ἔγγραφα ἢ σημειώματα μετὰ μεγάλης ταχύτητος εἰς ἀποστάσεις, ὅσα ἢ ἀπὸ Βιέννης εἰς Βερολίνον. Ὁ τηλεγράφος οὗτος δύναται νὰ λειτουργῇ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ τηλεφώνου ἐπὶ υἷς καὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς, ἐξελεγχόμενων καὶ ἐξακριβουμένων τῶν προφορικῶς διαβιβαζόμενων κειμένων διὰ μέσου τῆς μεταβιβάσεως τοῦ ἐγγράφου πρωτοτύπου. Τὸ ἀξιοθύμαστον τῆς τηλεφωνικῆς λειτουργίας ἔγκειται ἐνταῦθα ἐν τῇ προσαρμογῇ αὐτοῦ ἐν πάσῃ τηλεγραφικῇ λειτουργίᾳ, τοῦθ' ὅπερ ἐν οὐδὲν ἄλλῳ συμβαίνει μηχανήματι.

Ἐν Βιέννῃ ὁ κ. Λέκερτ ἐποιήσατο πρό τινων ἐβδομάδων σπουδαίω τῆτιν ἀνακάλυψιν ἐν σχέσει πρὸς τὸ τηλεφώνον, ἧτις δὲν προκαλεῖ ὀλίγην αἰσθησιν ἐν τοῖς ἀρμόδιοις ἐπιστημονικοῖς κύκλοις καὶ αἱ πρακτικαὶ συνέπειαι τῆς ὁποίας δὲν δύναται ἀπὸ τοῦδε νὰ ὑπολογισθῶσι. Τὸ περὶ οὗ λόγος φαινόμενον προκαλεῖται εὐχερῶς ἐν τῷ τηλεφῶνῳ διὰ κατὰλλήλου πρὸς ὁμιλίαν, ἧτοι φωνογραφικῆς συσκευῆς καὶ τῇ βοηθείᾳ ἄπλου συνδυασμοῦ αὐτῆς μετὰ ἡλεκτρικῆς συστοιχίας, ἀποτελουμένης ἐκ δύο ἢ τριῶν στοιχείων. Κρατεῖται δηλ. ἡ ἀκουστικὴ σύριγξ ἰσορροπῶς ἐν ἀποστάσει ὀλίγων μόνον χιλιοστουέτρων ἀπὸ τοῦ ἐπιστομίου τοῦ μικροφώνου καὶ φουσῆτις ἐν τῷ μεταξὺ τῶν δύο συσκευῶν ὑπάρχοντι χώρῳ. Πάραυτα τὸ τηλεφῶνον ἄρχεται νὰ ἴχῃ μετὰ τόνου καὶ σχεδὸν νὰ συρίζῃ.

Διὰ καλῆς προσαρμογῆς τοῦ τηλεφώνου ὡς καὶ δι' ἀρμοδίας συστάσεως τῶν τῆς ἠλεκτρικῆς συστοιχίας στοιχείων καὶ τέλος δι' ἰσχυροῦ μικροφώνου ἀρκεῖ ἡ προσέγγισις τῆς πρώτης συσκευῆς πρὸς τὴν τελευταίαν ἵνα παραγάγῃ τὸν τόνον. Ἐὰν ἤδη μεταβληθῇ ἢ ἀπ' ἀλλήλων ἀποστασις τῶν ὀργάνων, ὁ τόνος ποικίλλει, ὃν τρόπον καὶ ὅταν τὸ ἐπιστόμιον τῆς ἀκουστικῆς σύριγγος ὑπὸ γωνίαν, μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς 90 μοίρας, ἀποσπασθῇ τοῦ ἐπιστομίου τοῦ μικροφώνου. Ἐὰν μεταξὺ τῶν δύο ἐπιστομίων παρεισαχθῇ σωλὴν ἐκ χάρτου, χαρτονίου ἢ καὶ λεπτοῦ ξύλου ὁ τόνος παραδόξως ἐνισχύεται καὶ ὅταν ἔτι οἱ σωλῆνες εἶναι κεκλιμένοι. Ὁ ἤχος δύναται νὰ μεταδοθῇ εἰς ἀποστάσεις, οἷα ἢ ἀπὸ Βιέννης εἰς Πράγαν καὶ ἀπὸ συνδρομητοῦ εἰς συνδρομητήν. Ἐκαστὸν ὄργανον ἔχει ἴδιον τόνον, ὅστις, καλῶς διηυθετημένον ὄντος τοῦ ὀργάνου, ἀποβαίνει ἁρμονικώτατος καὶ ἰσχυρὸς, εἰς τρίπον ὥστε κατόπιν μικρῆς ἀσκήσεως, δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ ἂν τὸ ὄργανον ἦν καλῶς διηυθετημένον ἢ οὐ.

Ἐκ τῶν μικρῶν ἤδη τούτων ὑποδείξεων καταφαίνεται ὅτι ἡ σπουδαία ἀπὸ τῆς ἀνακάλυψις δύναται καὶ πρακτικῆς νὰ τύχῃ χρησιμοποίησις. Καὶ πρῶτον ἐκαστῆ ἀκουστικῆ σύριγγι διευθετεῖται κατὰ τὸν μᾶλλον κατ' ἀλλήλον δι' αὐτὴν τρόπον, διὰ τῆς χρησιμοποίησις δὲ δύο τοιούτων ἀπὸ καινοῦ παράγεται ἁρμονικὴ συμφωνία. Τοῦτο σπουδαιότατον τυγχάνει ἐν τῇ πρακτικῇ χρήσει, διότι ἡ ἔντασις τῆς τῆς ἀκοῆς αἰσθησεως κατὰ τὴν τηλεφώνησιν ἐξαρεῖται κυρίως ἀπὸ τῆς καταστάσεως τοῦ δεχομένου τὸ τηλεφώνημα ὀργάνου. Πρὸς τοῦτοις δι' αὐτοῦ περιττὰ ἀποβαίνει οὗτοι καὶ πάντα τὰ συμπληρωματικὰ κατὰ τὴν τηλεφώνησιν βοηθήματα. διότι ἀπλῆ κίνησις μοχλοῦ ἀρκεῖ. ἵνα θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὸ τηλεφώνον τοῦ δεχομένου τὸ τηλεφώνημα σταθμοῦ ἢ δὲ ἀκουσμένη φωνὴ τοσοῦτον ἰσχυρὰ ἀποβαίνει, ὥστε καθίσταται ἀκουστὴ κατὰ μῆκος πολλῶν δωματίων καὶ διαδρόμων.

Ἐπὶ τέλους διὰ τοῦ ἀνωτέρου τρόπου δύνανται ν' ἀναπαρχωθῶσι καὶ μουσικὰ τεμάχια τοιοῦτο τηλεμικροφωνικὸν ἁρμονικὸν ὄργανον. διὰ συσκευῶν ποικίλλην ἔχοντων τὴν ὡς πρὸς τὸν ἤχον διευθετήσιν δὲν θὰ ἐνεπαίει μικρὰν ἐντύπωσιν, ὅταν μάλιστα ληθῇ ταίτοχρονως ὑπ' ὄψει ἢ ἀπλότης τῆς κατασκευῆς. Τοιοῦτο μουσικὸν ὄργανον σκέπτεται νὰ ἐκθέσῃ ἐν Σικάγῳ ὁ τὴν ἀνακάλυψιν ποιησάμενος κ. Λέκροτ.

ΙΑΤΡΙΚΑ.

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

Εἰς τῶν συνεργατῶν τῆς Ἀστραπῆς ἔτυχεν ἐσχάτως συνεντεύξεως μετὰ τριῶν τῶν κυριωτάτων γάλλων ἰατρῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀναφερομένην ἐν Ρωσίᾳ ἀνακάλυψιν θεραπείας τοῦ καρκίνου. Κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις ληφθεῖσα ἐκθεσίς, ὁ διδάκτωρ Πάτσερ τῆς Μόσχας ἐθεράπευσε δύο κυρίας, παρῶσας ἐκ τοῦ νοσήματος, μεταβάσας δὲ παρὰ τῷ Πάτσερ τῇ 10|22 ἰουλίου καὶ ὑποβληθείσας ὑπ' αὐτοῦ ἀμέσως εἰς λουτρὸν ἐκ θεϊκῶν ἀτμῶν. Αἱ δύο ἀθηνεῖς αὐτοῦ μετέβαινον παρ' αὐτῷ δις τῆς ἐβδομάδος μέχρι τῆς 24|5 αὐγούστου, τούτέστιν ἐκάστη ἐποιήσατο τέσσαρα ἀκριβῶς λουτρὰ καὶ ἤδη ἀναφέρονται ὡς πληρέστατα ἀναρρώσασαι, μολοντοὶ προηγουμένως οἱ ἰατροὶ παρήτησαν αὐτάς ὡς ἀνιάτους. Λέγεται ὅτι μία τῶν κυριῶν τούτων ἀνῆκει εἰς τὴν ρωσικὴν αὐλὴν καὶ τὸ τηλεγράφημα, ὅπερ ἤγγειλε τὴν θαυμασίαν θεραπείαν προσετίθει ὅτι ὁ Τζάροσ ἀπέστειλε τὸν ὑπασισταὴν αὐτοῦ ἵνα συγχαρῇ τῷ ἰατρῷ Πάτσερ ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ αὐτοῦ καὶ ταῖς πρὸς τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ὑπηρεσίαις.

Ὁ διδάκτωρ Γερμανὸς Ζέε, μεθ' οὗ ἔτυχε συνεντεύξεως εἰς τῶν συνεργατῶν τοῦ Γαλάτου εἶπεν ὅτι τὰ περὶ τῆς θεραπείας λεχθέντα αὐτῷ ἐφαίνοντό πως παράδοξα καὶ ὅτι δὲν ἐπίστευεν ὅτι ἡ χρησιμοποιοῦμεθα θεραπεία ἠδύνατό ποτε νὰ παραγάγῃ τὰ ὑποδείχθέντα ἀποτελέσματα.

Ὁ Ἰατρὸς Ἀρμάνδος Δεπρὲ ὑπέδειξεν ὅτι πολλοὶ ἤξίζωσαν ὅτι θεραπύουσιν τὸν καρκίνον, ἀλλ' ὅτι αἱ μέθοδοι αὐτῶν ἀπεδείχθησαν ἀτυτελεῖς εἰς τὸν σκοπὸν.

Ὁ Ἰατρὸς Παῦλος Τιλῶ ἀπέδειξε ὅτι, ἐκεῖνος ὅστις θ' ἀνεκάλυπτε τὸ μέσον τοῦ θεραπεῦσαι τὸν καρκίνον, θὰ ἐποιεῖτο μίαν τῶν ἐπιωφελιστέρων ἀνακαλύψεων ἐν τῇ ἀνθρωπότητι, ἀλλὰ προσέθηκεν ὅτι μέγιστος τοῦδε ἡ ἐπιστήμη ἀπεδείχθη ἀνίσχυρος πρὸς ἐκρίζωσιν τοῦ νοσήματος.

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Ο ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ὁ κ. Κρίστον Μπράουν ἐπαρέλαβε τὴν συγκριτικὴν μελέτην τοῦ ἐγκεφάλου παρὰ τῷ ἀνδρὶ καὶ τῇ γυναικί, ἀφοῦ δ' ἐπεθεβαίωσεν ὅτι τὸ βῆρος τοῦ τῆς γυναικὸς ἐγκεφάλου εἶναι μικρότερον τοῦ τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τριάκοντα περίπου γραμμάρια, παρετήρησεν ὅτι οἱ μετωπικοὶ λοβοὶ ἦττον ἀποτελεσματικῶς βρέχονται παρὰ τῇ γυναικί ὑπὸ τοῦ αἵματος ἢ παρὰ τῷ ἰσχυρῷ καὶ ὅτι τούναντιον ἢ τοῦ αἵματος κυκλοφορία εἶναι ζωηρότερα ἐν τοῖς ὀπίσθιοις καὶ τοῖς ἀνωτέροις τμήμασιν.

Ὁ κ. Μπράουν παρετήρησε πρὸς τοῦτοις ὅτι τὰ ὀπίσθια μέρη τοῦ ἐγκεφάλου, ἡ παρεγκεφαλὶς καὶ οἱ ἰνιακοὶ λοβοὶ, εἶναι μᾶλλον ἀνεπτυγμένα παρὰ ταῖς γυναικί, ὅτι ὁ ἀριστερὸς ἐγκέφαλος τῆς γυναικὸς εἶναι κατώτερος τὸ βῆρος τοῦ δεξιῦ καὶ ὅτι αἱ στροφαὶ αὐτοῦ εἰσιν ἦττον πολύπλοκοι καὶ ἀπλούστεραι ἢ παρὰ τοῖς ἀνδράσιν.

Τέλος ὅτι αἱ διάμετροι τῆς ἐσωτερικῆς καρωτίδος καὶ τῆς σπονδυλικῆς στήλης παρουσιάζουσι σαφεῖς διαφορὰς παρὰ τοῖς δύο τοῦ φύλου. Ἐπὶ 10 ἐγκεφάλων ἐρήθων, ἀπὸ ἀλλογενῶν παντὸς ἐγκεφαλικοῦ νοσήματος καὶ ἀγόντων τὸ 25 — 30 ἔτος τῆς ἡλικίας ἡ ἐσωτερικὴ καρωτίς ἔχει μέσθην διάμετρον 28 χιλιοστού. πρὸς δεξιὰν καὶ 27 πρὸς ἀριστεράν, ἐνῶ διὰ τὴν σπονδυλικὴν στήλην ἡ μέσθην διάμετρος εἶναι 22 χιλιοστομέτρων πρὸς δεξιὰν καὶ 18 πρὸς ἀριστεράν. Ἐπὶ 10 γυναικείων ἐγκεφάλων τῆς αὐτῆς ἡλικίας καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὑγεινοὺς ὅρους ἡ ἐσωτερικὴ καρωτίς ἔχει μέσθην διάμετρον 26 χιλιοστομέτρων ἐν ἐκάστη πλευρᾷ ἐνῶ αἱ διάμετροι τῆς σπονδυλικῆς εἶναι 23 χιλιοστομέτρων πρὸς δεξιὰν καὶ 20 πρὸς ἀριστεράν. Ἐξ οὗ προκύπτει ὅτι ἡ διακνομή τοῦ αἵματος, ἐν τοῖς ἐγκεφαλοῖς τῶν δύο φύλων διαφέρει τὰ μέγιστα.

Αἱ ἐσωτερικαὶ λοιπὸν καρωτίδες μετὰ τῶν κυριωτέρων αὐτῶν κλάδων εἶναι πολλῶ ἐυρύτεραι ἀπολύτως τε καὶ σχετικῶς παρὰ τῷ ἀνδρὶ ἢ τῇ γυναικί. Τούναντιον αἱ σπονδυλικαὶ εἰσι μείζονες παρὰ τῇ γυναικί ἢ τῷ ἀνδρὶ. Ὁ δὲ κρανιακὸς κορμὸς, ὅστις ἀποτελεῖ συνέσειαν τῶν σπονδυλικῶν, εἶναι ἐπίσης ἐυρύτερος, τῆς μέσης διαμέτρου αὐτοῦ οὔσης 28 χιλιοστομέτρ. παρὰ τῇ γυναικί ἀντὶ τῶν 20 παρὰ τῷ ἀνδρὶ.

Η ΠΡΩΤΗ ΡΥΤΙΣ.

Ἦτο τεσσαρακονταετίς ἤδη αἱ πρώται ἀργυραὶ τρίχεις ἤρξαντο ποικίλλουσα τὸν στιλπνὸν γαγάτην τῆς κόμης τῆς ἀλλ' ὀλίγαι, ὀλιγίσται, οὔσαι, ἐχάνοντο ὑπὸ τὰ πλούσια ἐκεῖνης κύματα καὶ δὲν διεφαίνοντο εἰμὴ ὅτε ἐλαφρὰ ζεφυρίτις ἐπέπνευε διὰ μέσου των.

Ἐκάθητο ρεμβάζουσα ἀπέναντι κατόπτρου, ὅπερ παρετήρει προσεκτικῶς καὶ μετὰ λεπτῆς μελαγχολικῆς ἐκφράσεως διότι, τοῦ ζεφυρίου ἐπιπνεύσαντος, ἐφάνησαν ἐν αὐτῷ αἱ ἀργυραὶ τρίχεις τότε ἐμεδίασε θλιβερῶς, διανοιχθέντων δὲ τῶν χειλέων, ἐφάνη ἡ κανονικὴ ἔτι σειρὰ τῶν ὀδόντων ἀλλὰ, πέρριγον! οὔτοι δὲν εἶχον πλεῖον τὴν μαργαρωδὴ λάμψιν των. Τὸ μειδιάμα κατέστη θλιβερώτερον, καὶ ἰδοῦ ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς ἐγκαρσίας ρυτίς ἐνεφανίσθη ἦτον ἡ πρώτη ρυτίς! ὦ, ἀπεν-